

פרשת בהעלותך

ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא (ט, ו)

ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא

אותם אנשים מי היו, נושאי ארונו של יוסף היו, דברי רבי יוסי הגלילי (סוכה כה, א) ולכאורה הרי יחד עם ארונו של יוסף היו ארונות של שאר השבטים, וא"כ מדוע נקט דוקא את ארונו של יוסף.

והנראה בזה, דהנה איתא בגמ' (גיטין ס, א) 'אמר רבי לוי שמונה פרשיות נאמרו ביום שהוקם בו המשכן, אלו הן' פרשת כהנים ופרשת לויים ופרשת טמאים וכו'.

והקשה הזית רענן. דאם כבר נאמר פרשת טמאים, א"כ כיצד היה טהרה לכלים שהיו מונחים במשכן כשמתו נדב ואביהוא, הלוא הכל נטמא בטומאת אוהל. אלא מכאן יש להוכיח דלא נאמר אלא טומאת מגע במת עצמו אבל לא טומאת אוהל ושאר דיני טומאה. דאלו לא נאמרו באותו יום שהוקם המשכן.

מהשתא א"ש, דלא חשו לטומאה של ארונות שאר השבטים כיון דלא נהיה טומאה נוהגת אלא במגע מת עצמו, אבל ארונו של יוסף דהיה ממתכת כדמבואר במדרש, וקיי"ל דחלל חרב הרי הוא כחלל. ונמצא דאף שנגעו בארונו בלבד ה"ז כאילו נגעו במת עצמו, לפיכך לא נטמאו אלא מארונו של יוסף.

מקור: אור יקרות